

Atlantikwall in Nederland

Er is een goede infrastructuur in Nederland en dat is van strategisch belang: een geallieerde opmars naar het hart van Duitsland, het Ruhrgebied, zal eenvoudig zijn. Het Nederlandse kustgebied wordt om die reden gedurende de Tweede Wereldoorlog zwaar verdedigd. De duinen krijgen met de komst van de Duitse troepen een speciale bestemming. Ze worden gebruikt als bouwterrein voor de bunkers van de Atlantikwall. In mei 1942 worden de stranden afgesloten en mogen ze nog slechts betreden worden met een speciale vergunning. Dat is echter een hachelijke zaak, want er liggen erg veel mijnen aan de kust: onder het zand of zijn op houten staken (Rommelasperges). Na het afsluiten van het strand en de duinen beginnen de bouwwerkzaamheden. Voor het bouwen van de bunkers, de loopgraven, draadversperringen, tankwallen en tankmuren gebruiken de Duitsers niet alleen eigen personeel. Nederlandse aannemers worden ingeschakeld (eerst voor het slopen van huizen, later voor de verdedigingsopbouw) en ook een deel van de bevolking krijgt opdracht mee te helpen.

Atlantikwall in Zeeland en op Walcheren

Walcheren, de “Schelde Festung”; is het sterkste bolwerk van de Atlantikwall. In de loop van april 1942 komen de eerste manschappen aan in Vlissingen om te starten met de bouw.

Er komen gebouwen voor personeelsonderkomen, opslagplaatsen, kleine gevechtsbunkers, bunkers ter bescherming van zend- of peilinstallaties. Bij de bouw van de kustbatterijen worden koepels en kanonnen gebruikt uit de Maginotlinie, Duitse Westwall en kanonnen van Franse oorlogsschepen. In totaal komen er ruim 400 bunkers op het eiland plus een kilometerslange tankversperring (drakentanden).

Ook hebben de Duitsers een tankgracht gegraven, die langs Koudekerke loopt. Vlissingen is het hoofdkwartier van de belangrijkste marine-autoriteit in Zuidwest-Nederland en wordt zwaar verdedigd: de naam is het Verteidigungsbereich Vlissingen. De kustbatterijen vormen het hart van de Duitse verdediging Scheldemonding. Bij de bouw wordt veel gebruik gemaakt van Nederlandse en Belgische aannemers. De versterking, de verbetering en verdichting gaat

de hele oorlogsperiode door. Eind 1943 zijn er op de kust langs de Noordzee en langs de oevers van de Westerschelde 54 steunpunten en 52 weerstandsnesten.

Vanaf februari 1944 zetten de Duitsers, bevolen door Rommel, overal hindernissen op het strand: vanaf de zee gezien is er eerst een rij betonnen kubussen (met explosieven) onder water. Daarachter drie rijen palen die bij vloed onder water komen te staan, de achterste rij met explosieven. Op het droogblijvende strand een mijneveld van 15 meter breed. In april 1944 wordt heel Walcheren tot vesting verklaard.